

Incluziune

*Federația organizațiilor pentru persoanele cu
dizabilități intelectuale din România*

De la pacient la cetățean

planul național de acțiune pentru
politica din domeniul dizabilității

O versiune prescurtată a legii guvernamentale
79 din 1999/2000

Ministerul Sănătății și Afacerilor Sociale din Suedia

Publicarea acestui document a fost realizată în cadrul proiectului *Promovarea drepturilor omului pentru persoanele cu dizabilități intelectuale*, coordonat de Inclusion Europe și finanțat de Comisia Europeană.

Inclusion Europe – Asociația Europeană a Societăților Persoanelor cu Dizabilități Intelectuale și Familiilor lor
Galeries de la Toisson d'Or
29 Chaussee d'Ixelles #393/32
1050 Brussels, Belgium
Tel. : +32-2-502 28 15 Fax : +32-2-502 80 10
E-mail : secretariat@inclusion-europe.org
Website: <http://inclusion-europe.org>

În România proiectul a fost implementat de Incluziune – Federația organizațiilor pentru persoanele cu dizabilități intelectuale din România și Fundația “Pentru Voi”, Timișoara.

Incluziune - Federația organizațiilor pentru persoanele cu dizabilități intelectuale din România
Str. Constantin Daniel, # 3
Sector 1, București
Tel / Fax: +4-021-312 74 89
E-mail: dizabilitati@dnt.ro

Traducere și tehnoredactare:

Fundația Pentru Voi, Timișoara

- *Lavinia Ardeleanu*
- *Laila Onu*
- *Roxana Damaschin*

Acest document a fost elaborat cu asistența financiară a Comisiei Europene. Punctele de vedere exprimate sunt cele ale autorilor și nu pot reflecta în nici un mod opinia oficială a Comisiei Europene

De la pacient la cetățean

planul național de acțiune pentru politica din
domeniul dizabilității

Cuprins:

Prefață.....	4
Obiectivele politicii naționale a dizabilității.....	5
Valoare egală pentru toți	7
Politica dizabilității privește întreaga societate	11
O Suedie mai accesibilă.....	19
Un tratament mai bun.....	31
Cultură și mass-media.....	40
Educația.....	41
Piața muncii.....	47
Abilitare și reabilitare.....	47
Propunerile Guvernului.....	49

Prefață

Politica dizabilității are ca scop dreptul tuturor persoanelor la cetățenie – dreptul de a putea participa. Dreptul persoanelor de a putea intra pe aceeași ușă ca și toți ceilalți – și de a nu fi obligați să folosească ușa din spate; de a putea alege cât de des vor să se întâlnească cu persoana iubită – fără să li se spună de câte ori au voie să folosească serviciul de transport în timpul liber; sau, dacă sunt persoane nevăzătoare, să îndrăznească să prindă un autobuz, și să aibă încredere că stațiile vor fi anunțate, astfel încât să nu fie nevoite să ghicească sau să tot întrebe. Unde ne aflăm în acest moment?

.....

Nu avem încă o societate în care persoanele cu dizabilități au aceleași șanse ca și ceilalți cetățeni. Planul Național de Acțiune pentru o politică în

domeniul dizabilității adoptat de Riksdag (Parlamentul suedez), reprezintă un pas mare înainte spre o politică modernă a dizabilității. Planul de Acțiune conține decizii importante menite să acorde persoanelor cu dizabilități dreptul de a participa pe deplin în societate, să asigure faptul că ele sunt tratate cu demnitate și că pot decide singure privind propria lor viață.

În Planul de Acțiune am selectat trei domenii ce au prioritate specială pentru anii care urmează: asigurarea faptului că toate sectoarele societății sunt abordate și din perspectiva dizabilității, crearea unei societăți mai accesibile și îmbunătățirea modului în care persoanele cu dizabilități sunt tratate. O premisă importantă pe care se bazează planul de acțiune este că handicapul este în mare măsură un rezultat al deficiențelor societății. Acest mod de a privi lucrurile implică faptul că handicapul poate fi eliminat prin schimbarea societății. Planul de acțiune pe care îl prezentăm acum

va produce schimbări în societate. Dar suntem conștienți de faptul că mai rămân multe lucruri de făcut înainte ca planul să fie pe deplin implementat. Știm că o transformare completă și imediată este imposibilă, dar vrem să stabilim în mod clar că orientarea politicii dizabilității se va schimba – și că fiecare are o parte din responsabilitate. Doar atunci când fiecare are o parte de responsabilitate putem construi o societate pentru toți cetățenii noștri.

Lars Engqvist

Ministrul Sănătății și al Afacerilor Sociale.

Obiectivele politicii naționale a dizabilității

Obiectivele politicii naționale a dizabilității sunt:

- O comunitate socială bazată pe diversitate;

- O societate astfel creată încât să permită persoanelor cu dizabilități de toate vârstele să participe pe deplin la viața în comunitate.
- Șanse egale în viața fetelor și băieților, femeilor și bărbaților cu dizabilități.

Acțiunea în politica dizabilității trebuie să se concentreze pe următoarele aspecte:

- Identificarea și îndepărtarea obstacolelor din calea participării depline a persoanelor cu dizabilități în societate.
- Prevenirea și lupta împotriva discriminării persoanelor cu dizabilități.
- Creare oportunităților pentru copiii, tinerii și adulții cu dizabilități de a avea o viață independentă și de

a lua propriile
decizii privind viața
lor.

.....

Pe 31 mai 2000,
Parlamentul suedez a
aprobat legea emisă de
guvern:” De la pacient la
cetățean: planul național
pentru o politică a
dizabilității”. Această
decizie a parlamentului
reprezintă un pas de o
importanță fundamentală
pentru politica suedeză în
domeniul dizabilității.
Obiectivul politicii
dizabilității este o societate
care creează posibilitatea
participării depline a
persoanelor cu dizabilități
în viața comunității.
Perspectiva dizabilității
trebuie să pătrundă în
toate sectoarele societății.
Discriminarea persoanelor
cu dizabilități trebuie
combătută. Decizia
parlamentului înseamnă că
există acum un plan
național privind modul în
care societatea noastră
trebuie să înceapă
realizarea acestor
obiective.
Acest document prezintă
un sumar al celor mai
importante puncte din

planul de acțiune.
Parlamentul a aprobat
planul de acțiune și
propunerile guvernului și a
făcut declarații pe puncte
specifice. Toate acestea
vor fi descrise în secțiunile
relevante ale acestui
document.
O măsură pe care a luat-o
Parlamentul este de a cere
guvernului să elucideze
poziția economică
generală a persoanelor cu
dizabilități și să calculeze
costurile unei protecții de
cost mai cuprinzătoare și
mai costisitoare.
Propunerile din plan
implică autoritățile,
municipalitățile,
organizațiile, furnizorii de
servicii de transport,
magazinele, firmele de
construcții și alți
participanți. De asemenea,
aceste măsuri îi vor afecta
(implica) pe toți cei care
trăiesc în Suedia. Este
responsabilitate tuturor de
a construi o Suedie în care
persoanele cu dizabilități
se pot bucura de aceleași
drepturi și șanse ca și
ceilalți cetățeni.
În declarația privind politica
sa din 1999, guvernul a
declarat că obstacolele,
care împiedică persoanele

cu dizabilități să participe pe deplin la viața în comunitate, vor fi înlăturate. Pentru a atinge acest scop este necesară o transformare progresivă a politicii dizabilității astfel încât perspectiva ce guvernează această politică să devină profund democratică. Ar trebui să fim conduși de perspectiva aflată în Regulile Standard ONU privind Egalizarea Șanselor pentru Persoanele cu Dizabilități. Persoanele cu dizabilități sunt la fel de valoroase ca și oricare altă persoană; ei sunt cetățeni care au aceleași drepturi și responsabilități ca și ceilalți cetățeni. O dizabilitate devine handicap doar atunci când persoana este supusă neajunsurilor din mediul în care se află sau activităților organizate de societate. Handicapul poate fi diminuat sau poate chiar să dispară atunci când se iau măsuri pentru a îmbunătăți aceste deficiențe și mai ales accesibilitatea. Obiectivele naționale ale politicii dizabilității și propunerile pentru măsuri concrete care au fost

aprobate au ca scop concentrarea (mai profundă a) politicii dizabilității pe înlăturarea obstacolelor care privează persoanele cu dizabilități de dreptul de a participa pe deplin în societate. Unele propuneri pot fi implementate imediat, în timp ce altele, care necesită investiții și schimbări de atitudine, pot necesita mai mult timp.

„Obstacolele care privează persoanele cu dizabilități de a lua parte pe deplin la viața în comunitate, vor fi îndeplinite”.

(Extras din declarația politică a Guvernului, 1999)

Valoare egală pentru toți

Viziunea suedeză asupra egalității este fondată pe convingerea că toate ființele umane au valoare egală. Dreptul necondiționat al valorii umane la respect nu este afectat de existența dizabilității, nici de natura

sau gradul ei. Persoanele cu dizabilități nu trebuie catalogate ca „obiecte ale măsurilor speciale”, ci ca și cetățeni cu aceleași drepturi și șanse ca și celelalte persoane, să își guverneze propriile vieți și să fie tratate cu respect atunci când își manifestă dorințele.

.....

Pentru a putea trăi în condiții egale, este esențial să li se ofere șansa să aibă o viață cât mai normală copiilor și adulților cu dizabilități. Scopul este oferirea copiilor cu dizabilități aceeași șansă ca și celorlalți de a crește alături de părinții lor. Persoanelor cu dizabilități, ca oricăror altor persoane, trebuie să li se ofere servicii optime de îngrijire a copilului și educație, șansa de a avea un serviciu și o familie, o locuință bună și oportunitatea de a lua parte la activități culturale și de petrecere a timpului liber.

Persoanele cu dizabilități sunt văzute mult prea des doar ca „obiecte de îngrijire”. Ca rezultat al acestui lucru, politica

dizabilității este văzută doar ca una care furnizează îngrijire sau, probabil, ca o problemă a afacerilor sociale: în mod normal, oamenilor trebuie să li se furnizeze tratamentul și îngrijirea de care au nevoie, dar oare nu este nevoie de mai mult decât atât? Dacă, în schimb, alegem să tratăm politica dizabilității ca o problemă a democrației, înseamnă că încercăm să vedem faptul că oamenii au o plajă vastă de nevoi și așteptări.

Aplicarea unei perspective a dizabilității în gândirea noastră ar însemna să se pornească de la percepția că oameni diferiți au abilități diferite care sunt planificate în diferite moduri. Dacă vom eșua să facem acest lucru, vom exclude, în mod automat, mari segmente ale populației. Scopul nostru este ca societatea noastră să prețuiască și să folosească aceste diferențe dintre membrii ei. Dizabilitatea este una din multele variații naturale ale fiecărei populații. În general, una din cinci persoane care au atins

vârsta la care pot lucra au o formă de dizabilitate. Diversitatea este importantă pentru democrație. Când oameni cu experiențe și culturi diferite se întâlnesc, întâlnirea lor reflectă perspectivele lor diferite, și, ca rezultat al acestui fapt, deciziile politice și de altă natură devin mai complete și mai reprezentative. Aici statul are o responsabilitate specială. Un sector public unde cultura angajaților reflectă compoziția întregii populații, câștigă legitimitate. Acest lucru trimite un semn ce stabilește o normă pentru întreaga societate. Dacă Suedia va dori să supraviețuiască în competiția internațională și să își recapete standardul de bunăstare, trebuie să facă uz de toate resursele țării. Lipsa accesului la piața muncii pentru unele grupuri din societate sau neglijarea resurselor lor duce la economie publică slabă. Înlăturarea obstacolelor care privează persoanele de a contribui la creștere economică și productivitate

este, deci, o prioritate de maximă importanță. Este nevoie de eforturi politice susținute pentru a asigura dreptul persoanelor cu dizabilități de a participa deplin la viața în comunitate, demnitatea și oportunitatea de a-și guverna singuri viața. Factorul decisiv în soluționarea problemelor pe care le au diferite grupuri este conceperea politicilor proprii în domenii ca: educația, piața muncii, cultura, găzduirea, planificarea și bunăstarea socială. Astfel, perspectiva dizabilității are un loc în fiecare domeniu al politicii. Nu este neobișnuit pentru domeniul dizabilităților să fie asociate, în principal, cu persoane în scaune cu rotile, nevăzători sau cei care au alte dizabilități vizibile. Dar obiectivele politicii naționale ale dizabilității includ, de asemenea, în mod egal, și persoanele cu dizabilități mai puțin vizibile decât cei din jurul lor. Acest lucru înseamnă, de exemplu, că persoanelor care au dificultăți la citire sau de scriere trebuie să li se garanteze accesul la

informare publică.
Înlesnirea accesului la facilități și activități poate acorda persoanelor cu alergii perspective mai mari de a se putea mișca mai liber în diferite medii. Întrebările legate de felul în care ele sunt tratate sunt extrem de importante pentru persoanele cu dizabilități mentale, de exemplu, și pentru cei ce suferă de boli de: stomac, intestine, rinichi, inimă sau alte boli cronice.

Obiectivele naționale ale politicii dizabilității sunt:

- O comunitate socială bazată pe diversitate;
- O societate creată să permită persoanelor cu dizabilități de toate vârstele să participe pe deplin la viața în comunitate;
- Șanse egale în viața fetelor și băieților, femeilor și bărbaților cu dizabilități.

Activitățile în politica dizabilității trebuie să se

concentreze pe următoarele aspecte:

- Identificarea și îndepărtarea obstacolelor pentru participarea deplină în societate pentru persoanele cu dizabilități;
- Prevenirea și lupta împotriva discriminării persoanelor cu dizabilități.
- Creare oportunităților pentru copiii, tinerii și adulții cu dizabilități de a avea o viață independentă și de a lua propriile decizii privind viața lor.

Următoarele domenii vor avea prioritate în următorii ani:

- Asigurarea faptului că o perspectivă a dizabilității se va regăsi în toate sectoarele societății;
- Crearea unei societăți mai accesibile;

- Îmbunătățirea modului în care persoanele cu dizabilități sunt tratate.

Politica dizabilității privește întreaga societate

Perspectiva dizabilității trebuie luată în considerare în toate domeniile politice și în toate planificările, indiferent dacă sunt la nivel central, regional sau local. Politicile educaționale trebuie create astfel încât copiii cu dizabilități să poată participa la activități normale în clase. Politicile de pe piața muncii trebuie să aibă ca scop asigurarea accesului persoanelor cu dizabilități pe piața muncii. Îngrijirea medicală și a sănătății trebuie să faciliteze persoanelor cu dizabilități o viață cu cât mai puține limitări posibile datorate bolii sau disfuncției.

În momentul de față, perspectiva dizabilității este mai puțin integrată în

planificare. În loc să creeze un mediu sau o activitate accesibilă chiar de la început, de mult prea multe ori soluții speciale au fost alese ca ultimă soluție, soluții care s-au dovedit a fi mult mai costisitoare și greoaie decât dacă perspectiva dizabilității ar fi fost inclusă de la început. Măsuri speciale ar trebui să fie o completare, nu o alternativă de primă alegere.

Îmbunătățirea accesibilității este o problemă importantă pentru democrație. Măsurile de creștere a accesibilității sunt mult prea des percepute doar ca și costuri și nu ca și investiții. Mărirea accesibilității duce la șanse mai mari pentru persoanele cu dizabilități de a studia, lucra și de a se descurca în viața de zi cu zi. Atât persoanele cât și societatea vor beneficia de acest lucru. Ajutoarele tehnice și alte servicii de sprijin (ajutor la domiciliu și asistența personală) ar trebui să aibă un rol complementar. Multe măsuri sunt în același timp simplu și ieftin de implementat. Crearea unei

pagini de internet pentru nevăzători, de exemplu, nu necesită costuri mai mari dacă este făcută bine de la început.

Principiul responsabilității și al finanțării

Principiul responsabilității și al finanțării este unul din principiile fundamentale în politica dizabilității suedeze. Acest principiu susține că toate activitățile trebuie să fie accesibile pentru toți cetățenii, inclusiv persoanele cu dizabilități. Aceasta înseamnă că trebuie să fie inclus în cadrul bugetelor anuale costul oricăror adaptări necesare. Ideea fundamentală că fiecare sferă a societății trebuie să aibă propria responsabilitate, nu este nouă – ea a fost declarată de către Comitetul de politică socială acum mai bine de 25 de ani. Gradul în care principiul este aplicat, variază în diferite domenii ale societății. De exemplu, principiul a fost incorporat

în realizarea unei legislații astfel încât costurile necesare accesibilității ar trebui finanțate în același mod ca și celelalte costuri ale construcțiilor. Dar în multe cazuri au existat deviații de la principiu, iar alte persoane (organizații) au plătit pentru măsurile luate. Un motiv pentru care principiul nu a fost stabilit în mod clar poate fi faptul că măsurile au fost considerate ca necesar a fi finanțat din impozite. De aceea principiul este acum accentuat din nou.

Responsabilitatea autorităților publice

Într-un studiu realizat în 1995, autoritățile guvernamentale au fost întrebat dacă facilitățile și clădirile au fost adaptate la nevoile persoanelor cu probleme de mișcare, nevăzători, surzi, sau alte dizabilități. Aproape 85% din autorități au susținut faptul că și-au adaptat facilitățile și clădirile nevoilor persoanelor cu probleme de mișcare. Doar 21% au făcut adaptări

corespunzătoare pentru nevăzători și 39% au făcut aceste adaptări pentru cei cu probleme de auz. Două treimi din autoritățile guvernamentale nu au nici o informație în Braille, o casetă sau o dischetă, sau în format „ușor de citit”. Patru din zece reprezentanți ai autorităților nu au fost nici măcar pregătiți să furnizeze informații în format potrivit, la cerere.

Un studiu realizat în 1999 a arătat că mai mult de jumătate din Curțile Administrative Județene nu au fost adaptate nevoilor persoanelor cu probleme motorii și lipsesc măsurile de adaptare a lor la nevoile persoanelor cu probleme de auz. Acest lucru este alarmant (neliniștitor), din vreme ce multe persoane cu dizabilități sunt dependente de asistență a cărei furnizare este un subiect dezbătut în Curțile Administrative.

Într-un studiu adresat către 26 de autorități guvernamentale, biroul Avocatului Poporului în domeniul dizabilității a întrebat dacă autoritățile au încorporat Regulile

Standard ONU în proiectele lor. Aproape jumătate din autorități au răspuns că au făcut acest lucru într-un fel sau altul. Aceste autorități au considerat că Regulile Standard servesc ca punct de plecare pentru politica autorităților în acest domeniu. Unele autorități au menționat că Regulile Standard evidențiază mai concret planurile de acțiune și regulamentele. Guvernul consideră că fiecare autoritate este responsabilă, în domeniul ei de activitate, să aplice obiectivele politicii naționale ale dizabilității și Regulile Standard ONU. Perspectiva dizabilității ar trebui să fie o parte naturală pentru activitățile (operațiile) zilnice ale fiecărei autorități. În 2000 guvernul a emis o ordonanță specială care clarifică ce presupune această responsabilitate.

Autoritățile guvernamentale sunt responsabile pentru garantarea accesibilității persoanelor cu dizabilități la clădiri, activități și informații. Statul trebuie să dea un exemplu bun în

acest sens. Acest lucru este valabil și în cazul realizării de proiecte coordonate de către stat. Accesibilitatea este importantă din punctul de vedere al democrației și pentru garantarea faptului că persoanele cu dizabilități au același șanse să fie angajate de către stat ca și oricine altcineva.

- Autoritățile guvernamentale trebuie să integreze aspectele legate de dizabilitate în activitățile lor zilnice. Punctul de plecare ar trebui să fie Regulile Standard ONU și obiectivele naționale pentru politica dizabilității. Autoritățile sunt responsabile pentru garantarea accesibilității persoanelor cu dizabilități la clădiri, activități și informații.
- Principiile accesibilității și funcționalității

trebuie incluse în realizarea proiectelor de construcții coordonate de stat. Cerințe mai clare trebuie specificate în procedurile de autorizare a proiectelor de construcție. În plus, cerințele corespunzătoare trebuie impuse atunci când se stabilește închirierea clădirilor.

- Autoritățile care sunt fie numeroase fie importante din punct de vedere al numărului de vizitatori pe care îi primesc, sunt obligate să prezinte planuri de acțiune (până la 31 decembrie 2001) pentru a accesibiliza clădirile, informațiile și alte activități pentru persoanele cu dizabilități. Măsurile descrise

În planul de acțiune trebuie implementat nu mai târziu de anul 2005. Rapoartele privind progresul trebuie prezentate guvernului în fiecare an.

- Biroul Avocatului Poporului în domeniul dizabilității va avea sarcina să definească mai precis ce se înțelege prin accesibilizarea clădirilor, activităților și a informațiilor.

Responsabilitățile speciale ale autorităților sectoriale

Anumite autorități poartă o responsabilitate aparte privind garantarea realizării obiectivelor naționale ale politicii dizabilității. Acestea sunt autoritățile care au o responsabilitate centrală pentru un anumit sector al

societății, ca sistemul școlar sau cel de sănătate. Responsabilitățile acestor autorități sectoriale sunt înscrise în directivele oficiale emise de guvern fiecărei autorități.

Autoritățile sectoriale vor coordona, sprijini și încuraja eforturile altor părți implicate din sectorul lor. Trebuie stabilite, de asemenea, organisme consultative care să fie în parteneriat cu organizații ce reprezintă persoane cu dizabilități.

Politica dizabilității a fost timp îndelungat un domeniu politic care s-a distins prin multe inițiative multi - sectoriale. Totuși, în multe domenii ale societății, obiectivele politicii dizabilității au avut dificultăți în a avea un impact. Unul din aceste motive poate fi nestabilirea unor scopuri intermediare clare prin care se poate monitoriza progresul. Autoritățile sectoriale vor avea sarcina de a sugera scopuri intermediare ce pot fi monitorizate și pot contribui la realizarea politicii naționale a dizabilității în zona lor. Această sarcină va fi

îndeplinită printr-o strânsă colaborare cu alte autorități implicate în acest domeniu și în consultanță cu organizațiile persoanelor cu dizabilități. Scopurile intermediare vor fi confirmate de guvern. Fiecare autoritate sectorială este responsabilă pentru monitorizarea obiectivelor locale, iar rezultatele vor fi descrise în raportul lor anual către guvern. O condiție importantă care trebuie aplicată, dacă perspectiva dizabilității va fi inclusă în diferite domenii politice la nivel central, regional și local – este dezvoltarea de metode pentru analizarea, descrierea consecințelor și monitorizarea măsurilor care sunt luate. Instrumente de acest gen sunt puțin dezvoltate în domeniul dizabilității. Dezvoltarea metodelor este în desfășurare în privința asigurării egalității sexelor și a drepturilor prevăzute în Convenția Drepturilor Copilului. Eforturi similare vor fi inițiate și în domeniul dizabilității.

- Activitatea autorităților guvernamentale în domeniul politicii dizabilității va fi mai clar structurată. Autoritățile care au responsabilități sectoriale au și una specială, și anume de a garanta faptul că obiectivele naționale ale politicii dizabilității sunt îndeplinite. Autoritățile sectoriale vor avea sarcina de a elabora propuneri de scopuri intermediare pentru sectorul lor, care pot monitoriza progresul, și care vor fi confirmate de către guvern. Aceste scopuri intermediare vor fi realizate cel mai târziu până în 2010.
- Autoritățile care au fost propuse ca și autorități cu responsabilități

sectoriale speciale în domeniul dizabilității includ: Consiliul Național pentru Sănătate și Siguranță în Muncă, Administrația Pieței Muncii, Administrația Națională Suedeză a Căilor Ferate, Administrația Aviației Civile, Poșta Națională și Agenția Telecom, Consiliul Patrimoniului Național, Administrația Maritimă Suedeză, Agenția Națională pentru Educație, Consiliul Național al Sănătății, Consiliul Național al Culturii și Consiliul Național al Drumurilor. Responsabilitățile sectoriale vor fi definite în detaliu în instrucțiunile oficiale pe care guvernul le-a emis către fiecare autoritate.

- Guvernul intenționează să monitorizeze permanent autoritățile abilitate pentru responsabilitățile lor sectoriale.
- Un raport a fost supus Parlamentului Suedez în primăvara anului 2002, pentru implementarea planului național de acțiune și a obiectivelor intermediare care au fost stabilite pentru politica dizabilității. Rapoarte ulterioare privind progresul continuu vor fi înmânate Parlamentului la intervale regulate de trei ani.

Finanțare publică

Finanțarea publică din partea statului include contracte în valoare de 100 de miliarde de coroane suedeze pe an.

Contractele pentru alte sectoare publice sunt în valoare de 300 de miliarde de coroane. Statul, ca și furnizor de norme, constructor, cumpărător, manager și proprietar, are responsabilitatea de a realiza standarde înalte speciale pentru a permite accesul persoanelor cu dizabilități la aceleași activități ca și celelalte persoane, și, pe cât posibil, să se folosească de aceleași bunuri și servicii. Cerințele pentru accesibilitate și funcționalitate trebuie specificate clar în contractele cu finanțare publică a produselor și serviciilor și de închirierea clădirilor. Agenția de Servicii Legale, Financiare și Administrative va avea sarcina de a examina dacă se acordă atenție suficientă accesibilității în cadrul acordurilor guvernamentale.

Obiectivele politicii dizabilității ar trebui să fie vizibile în activitățile care primesc fonduri publice. Fondul de Patrimoniu Suedez a început să strângă informații despre

accesibilitate în aplicații de evaluare pentru contracte privind clădirile, spațiile și echipamentele. Biroul Avocatul Poporului din domeniul dizabilității a sugerat acordarea contractelor guvernamentale pentru activitățile culturale să fie în funcție de îndeplinirea de către aceste activități a standardelor accesibilității.

- Finanțarea publică trebuie să urmărească garantarea faptului că persoanele cu dizabilități pot să folosească aceleași bunuri și servicii ca și ceilalți membri ai societății. Accesibilitatea și funcționalitatea trebuie să beneficieze de o atenție sporită.
- Perspectiva dizabilității va trebui luată în calcul ori de câte ori vor fi acordate fonduri publice pentru a finanța diferite acțiuni. Se

va monitoriza claritatea regulilor de acordare a diferitelor tipuri de fonduri guvernamentale. Dacă este necesar, regulile pentru acordarea de fonduri guvernamentale trebuie făcute mai stringente în acest sens.

O Suedie mai accesibilă

Clădirile care sunt deschise publicului larg – magazine, restaurante, cinematografe, oficii poștale, școli și curți de justiție – sunt deseori inaccesibile persoanelor cu dizabilități. Aceeași observație se aplică și locurilor publice ca: străzile, piețele și parcurile. Aceste clădiri și alte locuri pot fi proprietate privată sau pot fi în proprietatea municipalității sau a statului. Un studiu a arătat că mai puțin de jumătate din intrările clădirilor publice sunt echipate cu rampe. Procentul clădirilor

comerciale accesibile este de doar 20 – 30 . Chiar și noile clădiri au lipsuri, de exemplu modul de deschidere a ușilor și modul în care au fost construite toaletele. Schemele culorilor nu sunt tocmai bine alese, având în vedere că persoanele cu probleme de vedere au nevoie de culori contrastante, și de multe ori lumina este inadecvată. În clădirile publice, lipsa amplificatoarelor și acustica slabă creează dificultăți pentru persoanele cu dificultăți de auz.

Cele mai mari obstacole se găsesc, de obicei, în mediul exterior: borduri, trepte, pante abrupte, modificări de nivel și alegerea pavajului sunt doar câteva din obstacolele întâlnite. Accesibilitatea în noile locuințe construite s-a deteriorat în anii 90. Pentru a participa în viața comunitară în aceeași termeni ca și celelalte persoane, oamenii trebuie să poată să își aleagă, în limite rezonabile, propria locuință și locul unde vor să stea, fără să fie

restricționate de dizabilitatea lor. Ei trebuie să își continue viața în mediul cu care s-au obișnuit, chiar și după ce au suferit din cauza unei boli sau a unei răniri. Obiectivul pe termen lung este ca majoritatea locuințelor să fie accesibile. Creșterea accesibilității în mediile actuale presupune atât costuri cât și beneficii. Costurile depind integral de condițiile inițiale, de metodele alese și de cum este planificată modificarea. De exemplu, costurile scad dacă măsurile de accesibilitate sunt coordonate cu alte lucrări planificate de întreținere și îmbunătățiri. Este foarte dificil de estimat costurile către societate, deoarece pentru realizarea unui astfel de lucru este nevoie să se includă și costurile neglijării luării oricăror măsuri. Îmbunătățirea accesibilității poate reduce nevoia de ajutor familial, de exemplu, și crearea posibilității ca o persoană să trăiască cât mai independent pe o perioadă cât mai mare. Pentru

magazine, restaurante și alte firme, îmbunătățirea accesibilității înseamnă mai mulți clienți. Activitatea de creștere a accesibilității în locurile publice și în clădirile deschise pentru publicul larg, trebuie să aibă un ritm mai susținut. Cererile anterioare privind îndepărtarea obstacolelor ușor de înlăturat din clădirile și locurile publice actuale, vor fi introduse în legislația privind planificarea și construcțiile. Acest lucru va duce la îmbunătățiri semnificative ale accesibilității. Vor fi stabilite cerințe mai precise pentru noile clădiri și pentru modificarea locurilor publice, pentru a defini clar ce se înțelege prin accesibilitate „acceptabilă”.

Parlamentul a cerut guvernului să examineze și să analizeze problema unor posibile sancțiuni.

10 ani reprezintă o perioadă de timp rezonabilă pentru a avea o evaluare a situației prezente, pentru planificarea și coordonarea măsurilor, pentru

determinarea unei ordini a priorităților, alegerea și implementarea celor mai bune soluții pentru a garanta că toate străzile și toate clădirile deschise publicului general sunt accesibile.

Guvernul a subliniat anterior cât de important este ca municipalitatea să dezvolte programe de accesibilitate. Aceste programe pot furniza linii directoare pentru îmbunătățirea situației persoanelor cu dizabilități în cadrul municipalității.

Consiliul Național al Locuințelor, Clădirilor și Planificărilor a arătat că municipalitățile cu programe de accesibilitate au făcut progrese considerabile în privința accesibilității față de alte municipalități.

Organizațiile persoanelor cu dizabilități trebuie să aibă un rol activ în consultări atunci aceste programe sunt dezvoltate și implementate. De asemenea, este important să acordăm organizațiilor sectoriale pentru persoanele cu dizabilități șanse mai bune să facă obiectii privind planurile,

noile proiecte de clădiri și modificările clădirilor existente. Acest lucru va duce la prevenirea mai multor greșeli și lipsuri. Organizațiile persoanelor cu dizabilități accentuează faptul că ele sunt chemate la aceste procese prea târziu, atunci când deciziile au fost deja puse în practică. Consiliului Național al Locuințelor, Clădirilor și Planificărilor a primit sarcina de a evalua formele actuale de consultare și posibilitatea de a dezvolta alte forme de participare.

- În clădirile actuale care sunt deschise publicului general și în locurile publice trebuie luate măsuri pentru a îndepărta obstacolele, pentru a crea accesibilități și funcționalități pentru persoane cu dificultăți de motricitate și cu dificultăți de orientare, până la sfârșitul anului 2010.

- Consiliului Național al Locuințelor, Clădirilor și Planificărilor a primit sarcina de a clarifica cerințele actuale ale Legii Planificării și Construcției (10/1987) privind accesibilitatea în cazurile noilor construcții sau modificări ale locurilor publice.
- În următorii ani, Consiliul Național al Locuințelor, Clădirilor și Planificărilor va acorda prioritate problemelor de accesibilitate pentru persoane în vârstă și pentru cele cu dizabilități.
- Vor fi revizuite oportunitățile oferite organizațiilor sectoriale ale persoanelor cu dizabilități de a avea un rol consultativ atunci când se discută

planificarea în construcție.

Centrul Național al Accesibilității

Există o lipsă profundă de conștientizare, atât a organismelor publice cât și private, a importanței accesibilității pentru persoanele cu dizabilități. Există, de asemenea, o lipsă de cunoștințe în domeniu privind metodele de realizare a unui standard optim al accesibilității, lipsa progresului în dezvoltarea cunoștințelor, lipsa unor exemple de soluții optime și informații. Este nevoie de o mai bună coordonare a resurselor curente și o reîntărire a celor acumulate deja. Din aceste motive, va fi stabilit un centru național al accesibilității în biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității. Rolul centrului va fi să coordoneze, să sprijine, să susțină și să sporească eforturile pentru a crea o societate accesibilă. Rolul Institutului Suedez al Handicapului nu va fi

afectat de responsabilitățile lărgite ale Biroului Avocatul Poporului în problema dizabilității. Experiența și expertiza pe care le are Institutul Suedez al Handicapului în acest domeniu vor fi utilizate în activitățile noului centru al accesibilității. Acest lucru nu înseamnă că autoritățile publice, municipalitatea sau sectorul comerțului și industriei vor fi eliberate de responsabilitățile lor de a încadra aspectele și conștientizarea dizabilității în activitățile lor. Atât acum cât și în viitor, fiecare parte implicată în acest proces va fi în continuare responsabilă pentru inițiativele luate în domeniul ei de activitate.

- Se va înființa un Centru Național care va avea sarcina de a servi ca un Organism Național de Consultanță pe probleme de accesibilitate. Eforturile de a accelera progresul accesibilizării societății trebuie

să se concentreze pe dezvoltarea abilităților, sprijin, dezvoltare și cooperare. Biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității va primi fonduri suplimentare pentru a duce la îndeplinire aceste sarcini. Începând cu anul 2001, biroul Avocatul Poporului în problema a primit 7 milioane de coroane pe an pentru centrul accesibilității.

Creat pentru toți

„Creat pentru toți” înseamnă că produsele și articolele pentru uzul zilnic, clădirile, activitățile interne și externe, produsele și serviciile din domeniul telecomunicațiilor (IT), trebuie să fie accesibile și să fie folosite de toți oamenii, atât cât este posibil. Conceptul „Creat pentru toți” nu are drept țintă un grup limitat de

persoane. De exemplu, un autobuz cu un prag jos va fi în ajutorul atât al persoanelor cu probleme de motricitate cât și pasagerilor în scaune cu roțile. Trebuie întotdeauna să ne străduim să găsim soluții care permit accesul câtor mai multe persoane inclusiv în clădiri și alte spații inaccesibile. Prin crearea unui mediu general, măsurile și produsele speciale pentru cei care au dizabilități din punct de vedere estetic, ar trebui prevăzute ca o provocare pentru arhitecți și creatori de modă. Statul trebuie să se implice mai mult în domenii ca arhitectura și design - ul, unde problemele accesibilității sunt importante. Implicarea autorităților publice a fost garantată, iar organizațiile persoanelor cu dizabilități din toată țara au fost invitate să participe la diferite activități în cadrul Anului Arhitecturii 2001. Guvernul a cerut Agenției Naționale de Educație să coordoneze o analiză a felului în care a fost pus în practică conceptul „Creat pentru toți”, și impactul pe

care l-a avut asupra arhitecturii și programelor de design din instituțiile cu studii superioare.

- Conceptul „Creat pentru toți” trebuie să permită activități din partea statului în domenii ca arhitectura și design – ul.

Accesul la comunicare

În ciuda a numeroși ani de ambiții și inițiative, există o nevoie palpabilă de măsuri pentru a promova creșterea accesibilității pentru persoane cu dizabilități, în special în domeniul transportului public. Pentru a accelera mersul schimbărilor, este nevoie de măsuri politice mai clare.

Transportul pasagerilor trebuie să atingă standarde înalte pentru accesul persoanelor cu dizabilități. Sistemul de transport în general și în particular – tipuri de trafic, infrastructură, vehicule, rute și orare, informații și alte servicii – trebuie să

aibă un anumit standard și să fie astfel coordonate încât pasagerii să poată ajunge de la o ușă la alta într-un mod sigur, demn și comod.

În cadrul rapoartelor anuale sectoriale ale autorităților guvernamentale, se va specifica progresul în domeniul creșterii accesibilității. De aceea este important ca autoritățile și operatorii din transporturi să trimită organismelor responsabile pentru sectorul lor rapoarte care descriu măsurile ce au fost luate pentru a accesibiliza transportul public.

Agenția Națională a Transporturilor Publice va avea sarcina de a realiza un raport al situației la nivel național, analize ale lipsurilor și un plan de măsuri, ce acoperă toate tipurile de transport.

De asemenea, este nevoie de o planificare și o coordonare la nivel local.

În domeniile aflate în construcție, o preocupare majoră este modul în care se vor construi străzile și trotuarele astfel încât persoanele cu dizabilități

să poate trece comod și în siguranță. Sunt necesare măsuri coordonate pentru a mări accesibilitatea clădirilor și a sistemelor de transport, de vreme ce construcția unor medii sectoriale și a unor clădiri a avut un impact major asupra accesibilizării sistemului de transport. Astfel, Consiliul Național al Locuințelor, Clădirilor și Planificărilor și Administrația Națională a Drumurilor, în consultanță cu alte organisme ca Asociația Suedeză a Autorităților Sectoriale, iau în calcul măsuri de coordonare în planificarea municipală. În mod alternativ, aceste probleme pot fi integrate în programele municipalității privind accesibilitatea. La întâlnirea internațională a miniștrilor transportului din 1999, Suedia a aprobat declarația privind accesibilitatea serviciilor de transport și a infrastructurii. Declarația subliniază responsabilitatea guvernelor de a garanta faptul că toată infrastructura nouă este accesibilă persoanelor cu dizabilități. La fel ca și

Regulile Standard ONU, declarația nu este obligatorie legal, dar guvernele sunt angajate (obligate) să se ridice la înălțimea cerințelor ei. Unul din punctele exprimate în declarație menționează faptul că fondurile publice pot fi folosite pentru investiții ale infrastructurii naționale sau internaționale doar dacă sunt îndeplinite cerințele privind accesul persoanelor cu dizabilități. Probleme legate de accesibilitatea infrastructurii sunt incluse în legea emisă de guvern privind infrastructura transportului pe perioada 2002 – 2011. Vor fi emise noi reglementări privind adaptarea vehiculelor folosite în transportul public pentru nevoile persoanelor cu dizabilități, vehicule ce trebuie adaptate până cel târziu în 2010. În acord cu fondurile guvernamentale actuale ce susțin o mai mare accesibilizare a transportului public local și regional, regulamentele vor fi mai stringente în special pentru aceste forme de

transport. Majoritatea vehiculelor vor fi accesibile până în 2003.

Parlamentul suedez a cerut guvernului să examineze și să analizeze posibilitatea unor sancțiuni.

În toate procedurile de finanțare ale transportului public, este important să se verifice dacă mijloacele de transport sunt accesibile și dacă angajații sunt conștienți de nevoile persoanelor cu dizabilități. Statul trebuie să dea exemplu și în acest domeniu. Agenția Națională a Transportului Public va avea cereri specifice privind accesibilitatea persoanelor cu dizabilități atunci când este vorba de găsirea (asigurarea) serviciilor de transport.

- Accesibilitatea sistemului de transport trebuie îmbunătățită permanent și trebuie luată în considerare în toate procedurile de planificare și de finanțare ce implică

infrastructura, mijloace de transport, rute și orare, și alte servicii.

- Activitatea va fi condusă cu scopul de a face transportul public accesibil pentru persoane cu dizabilități până în 2010. Cu acest scop la baza acestei acțiuni, procedurile de planificare trebuie implementate pentru a acoperi toate tipurile de trafic, cu prioritate pentru transportul public ce oferă o mare varietate de servicii și care servesc mulți pasageri.
- Regulamentele actuale privind accesibilitatea persoanelor cu dizabilități la vehiculele folosite în diferite tipuri de transport vor fi reanalizate și vor fi mai stringente.

Telefonia alternativă

Conform Legii Telecomunicațiilor, toate persoanele trebuie să aibă acces în mod egal la serviciile de telecomunicații. Persoanele surde, surdo – mute sau care au probleme de auz sau de vorbit trebuie să aibă posibilitatea să obțină echipamente telefonice pe bază de sistem text. Până în prezent subvențiile guvernamentale au fost plătite consiliilor județene după ce acestea au comandat echipamentul de telefon cu text. Guvernul consideră că în viitor fondurile vor trebui acordate anticipat, acest fapt conferind consiliilor județene un control sporit asupra activităților și îmbunătățind abilitatea lor de a întâmpina nevoile și de a furniza servicii. Mai mult decât atât, se va facilita astfel introducerea noii tehnologii. În ultimii 10 ani telefonia alternativă a demarat o dezvoltare rapidă. Calculatoare care au programe de telefon cu text au început să fie

folosite, iar telefonía video s-a dezvoltat și ea. Tehnologia calculatoarelor, care permite sisteme de mărire de text și afișări Braille, a dat posibilitatea persoanelor surdo – mute să comunice atât prin telefon, cât și prin internet. Sunt necesare investiții mai mari considerând dezvoltarea rapidă a tehnologiei în domeniu.

- Telefonía alternativă trebuie adaptată permanent la noua tehnologie. Fonduri suplimentare trebuie alocate pentru acest scop.
- Consiliul Național al Sănătății are sarcina de a crea regulamente pentru fonduri care să fie disponibile într-un nou sistem de alocații și cu ajutorul cărora să se evalueze și monitorizeze consecințele asupra beneficiarilor.

Votul – un drept democratic

Dreptul la vot este un drept democratic și fundamental al cetățeanului. Chiar dacă astăzi tot mai multe persoane aleg să voteze prin poștă, ziua alegerilor are o importanță specială pentru mulți oameni și rămâne un simbol al democrației. Persoanele cu dizabilități nu pot fi sigure că vor vota în ziua alegerilor. Multe secții de votare, mai ales cele din orașele mari, au lipsuri în privința accesibilității. Biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității a coordonat un studiu și a descoperit faptul că la o școală din patru – multe secții de votare se află în școli – este imposibil pentru persoanele utilizatoare de scaune cu rotile să intre pe ușa principală. Într-o școală din trei uși înguste sau pragurile înalte reprezintă și ele obstacole în calea accesibilității. Secțiile de votare trebuie să fie accesibile persoanelor cu dizabilități. Datorită acestui fapt, a fost numit un specialist care să studieze

necesitatea amendării legii electorale.

Un studiu inițiat de biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității a demonstrat că mai mult de un sfert din clădirile din toată țara, folosite de consiliul municipal pentru ședințe, nu permit accesul persoanelor cu dizabilități, o cincime nu au sisteme de telefonie adaptate, iar un sfert din municipalități nu transformă informațiile într-un format accesibil adaptate atunci când acest fapt este cerut. Aceasta înseamnă că un număr mare de cetățeni este exclus de la accesul la informații și de la participarea la dezbateri politice; astfel aceștia sunt împiedicați să participe activ în politică. A fost numit un comitet pentru a realiza un studiu detaliat privind mijloacele de înlăturare a obstacolelor.

- Secțiunile de votare trebuie să fie accesibile persoanelor cu dizabilități
- Persoanele cu dizabilități trebuie

să aibă
posibilitatea să
participe la
modelarea
democrației
municipalității.

Reglementarea accesibilității

În prezent, în Suedia există câteva legi ce privesc persoanele cu dizabilități. Totuși, există doar câteva reglementări și legi care pretind accesibilitate generală pentru persoanele cu dizabilități. În multe domenii există o lipsă totală de linii directe sau legislație privind accesibilitatea și funcționalitatea. De exemplu, nu există reglementări privind accesibilitatea bancomatelor și a automatelor pentru bilete, sau în diferite forme de servicii ce necesită utilizarea de telefoane cu butoane. Alte domenii care nu sunt reglementate includ accesibilitatea mass mediei, culturii și serviciilor publice. Dacă este folosită în mod corect, tehnologia informației poate facilita accesul anumitor

persoane, inclusiv al persoanelor cu dizabilități, la bunuri, servicii, informații și le poate ajuta să comunice. Există totuși, riscul ca persoanele cu dizabilități să fie excluse atunci când se vor dezvolta noi modalități de comunicare și noi tehnologii. Un domeniu căruia i-ar trebui acordată mai multă atenție este accesul nevăzătorilor la informațiile de pe internet. Accesibilitatea generală este profitabilă pentru societate și este un scop pe care ar trebui să ne străduim să îl atingem. Aici statul poate juca un rol important în influențarea celor care produc noi sisteme și produse, și în coordonarea dezvoltării spre o mai mare accesibilitate.

- Va fi numită o comisie de cercetare pentru a monitoriza acele domenii unde există o lipsă a regulamentelor privind accesibilitatea persoanelor cu dizabilități.

Fonduri pentru adaptarea locuințelor

Fondurile pentru adaptarea locuințelor permit persoanelor cu dizabilități să întreprindă lucrări de adaptare în casele lor și în imediata lor vecinătate. Persoanele cu dizabilități pot alege, în clădirile nou construite, locuința potrivită nevoilor lor, evitând astfel sau minimalizând adaptările cât mai mult posibil, reducându-se totodată și cheltuielile necesare adaptării. Fondurile pot fi alocate doar dacă există motive speciale pentru a alege o locuință ce necesită adaptări. În cazul noilor clădiri, este necesară existența unor motive speciale pentru adaptarea locuințelor. Atunci când persoanele cu dizabilități obțin locuințe prin cumpărare sau schimb, ele vor fi eligibile pentru obținerea de asemenea fonduri, chiar dacă nu există măsuri speciale pentru alegerea unei locuințe ce necesită adaptări. Totuși, dacă

adaptările sunt costisitoare, motive speciale vor fi necesare și în aceste cazuri.

Un tratament mai bun

Există mari lipsuri în tratamentul pe care îl primesc persoanele cu dizabilități. Multe dintre ele sunt insultate, cercetate și supuse neîncrederii atunci când apelează la autorități și la organismele publice pentru ajutor și sprijin. Întâlnirile dintre oameni nu pot scăpa influenței valorilor și atitudinilor ce au întâietate în societatea noastră. Atitudinea față de persoanele cu dizabilități, la fel ca și politica dizabilității, sunt extrem de importante la nivelul întâlnirilor dintre persoane și diferite autorități. Implicații are în aceasta și modul în care societatea își manifestă atitudinea față de persoanele cu dizabilități prin legile sale, regulamentele, declarațiile de programe, distribuirea resurselor, măsurile de accesibilizare și valorile

generale. Tratamentul de care au parte persoanele cu dizabilități nu este doar o problemă a persoanelor cu dizabilități și a politicienilor și oficialilor care se întâlnesc cu ele în probleme profesionale. Acest tratament reprezintă o problemă politică, ce ne preocupă pe toți. Mulți cercetători consideră că există o legătură – greu de elucidat - între atitudine și tratament. Fără îndoială, este clar că valorile și experiențele nu au doar un rol vital, ci sunt fundamentul pe care este clădit orice tratament bun. Obiectivul și direcția spre care se îndreaptă politica dizabilității sunt creșterea gradului individual de auto – determinare, influență și integritate și facilitarea participării și a egalității. Persoanele cu dizabilități și familiile lor nu trebuie să depindă de atitudinile celor cu care ele intră în contact. Totuși există multe indicii în legătură cu prăpastia care s-a format între așteptările legitime ale persoanelor cu dizabilități și realitatea întâlnirilor pe care le-au avut cu autoritățile publice,

furnizorii de servicii de asistență din domeniul sănătății, școlilor și serviciilor de asistență pentru îngrijirea copiilor. Se pare că valorile fundamentale ce au pus accentul pe politica dizabilității nu au reușit să pătrundă în sistemul real de luare a deciziilor referitoare la persoanele cu dizabilități. Guvernul, municipalitățile și consiliile județene pot colabora pentru a diminua această prăpastie. Un alt aspect important ce poate afecta comportamentul față de persoanele cu dizabilități este legat de așteptările pe care le au cele două părți atunci când se întâlnesc. Ele au deseori puncte de vedere diferite datorită deosebirilor care există în cunoștințele și experiența lor. Persoanele acționează în funcție de experiențele lor zilnice, în timp ce profesioniștii vorbesc prin prisma cunoștințelor lor teoretice și a realităților de la locul lor de muncă. Aceste diferențe de viziune au un impact important privind calitatea tratamentului la care sunt

supuse persoanele cu dizabilități. Este important ca ambele părți să fie conștiente de aceste diferențe.

Stoparea sfidării din tribunale

Legea privind sprijinul și asistența persoanelor cu dizabilități funcționale și legea serviciilor sociale oferă individului dreptul de a beneficia de diferite servicii din partea societății.... O problemă majoră, care a atras atenția timp de mai mulți ani, este aceea că unele municipalități și consilii județene amână luarea măsurilor hotărâte de tribunal, astfel încât persoanele cu dizabilități să poată beneficia de aceste servicii. Persoane cărora li s-a acordat dreptul de a avea un anumit beneficiu sau o măsură favorabilă au fost nevoite să aștepte timp de luni de zile și chiar ani. Atât municipalitățile cât și consiliile județene – ca și membrii societății în general – sunt obligate de lege să pună în aplicare

legile și regulamentele existente.

Consiliul administrativ județean va trebui să încurajeze consiliile municipale și județene să dezvolte planuri pentru soluționarea viitoarelor cereri de sprijin și serviciu, așa cum este specificat în legea privind sprijinul și asistența pentru persoane cu dizabilități funcționale, și viitoarelor nevoi de îngrijire, așa cum este prevăzut în legea sociale (capitolul 6, secțiunea f din legea 620/1980). Consiliul Administrativ Județean poate cere unui consiliu județean sau municipal să plătească o amendă pentru a se supune hotărârii judecătorești legale ce acordă unei persoane dreptul la anumite servicii care sunt în acord cu una din aceste legi. Totuși, noile reglementări pot să nu fie puse în practică dacă există o dispoziție în cazul Procedurilor de Implementare (774/1981), pentru executarea unui ordin judecătoresc legal bazat pe legea privind și serviciile persoanelor cu dizabilități funcționale și

legea serviciilor sociale. Obligația de a plăti o amendă devine nulă dacă se face o cerere de executare în cazul Procedurilor de Implementare. O persoană are dreptul să facă apel împotriva unei decizii a curții administrative județene cu referire la dispoziția unei amendări condiționate. Consiliile administrative județene vor primi două milioane de coroane suedeze pentru educație și instruirea personalului lor pentru noile sarcini.

Dispoziția adițională a comisiei de elaborare a Constituției

În ultimii ani a existat o preocupare mai mare asupra problemelor privind drepturile omului. Drepturile și obligațiile persoanelor cu dizabilități au fost și ele discutate în acest context. Constituția suedeză nu conține nici o interzicere explicită privind discriminarea persoanelor

cu dizabilități. Totuși, documentul oficial al guvernului conține un anumit număr de regulamente obligatorii din punct de vedere legal privind libertățile și drepturile, inclusiv interzicerea discriminării pe bază de opinii, rasă sau sex.

Cu câteva excepții, Suedia a ales, în mod constant, să includă drepturile persoanelor cu dizabilități și măsuri de sprijinire a lor în legislația de bază.

Întreaga legislație trebuie să garanteze persoanelor cu dizabilități că nu vor suferi din cauza discriminării; realizarea acestui deziderat se face prin facilitarea participării tuturor persoanelor la viața în societate. Există, totuși, un risc evident ca legislația să fie inadecvată, ca sistemul să eșueze în furnizarea unei flexibilități suficiente și unui grad satisfăcător de libertate de a alege, și ca multe persoane cu dizabilități majore și complexe să nu poată primi sprijinul și ajutorul de care au nevoie. Există, de asemenea, riscul ca unele domenii să

iasă cu totul din sfera legislativului.

Comisia pentru elaborarea Constituției a primit sarcina de a găsi modalități pentru a elabora reglementări prin care persoanele cu dizabilități și alte grupuri vulnerabile să poată participa la viața în societate pe baze egale, - acestea sunt relatate pe larg în cartă politică în capitolul 1, secțiunea 2 a documentului oficial al guvernului.

Educarea și instruirea angajaților publici.

Persoanele cu dizabilități au nevoie, deseori, de mai multe surse de sprijin. Acest lucru va presupune, de exemplu, măsuri de abilitare și reabilitare, alocații pentru dizabilitate, asistență, îngrijitori, ajutor tehnic sau ajutor special în școli. Diferite persoane sunt implicate și, deseori, este nevoie de o întregă serie de întâlniri și contacte înainte de a lua o decizie privind măsurile necesare. Fiecare persoană întâlnită de o persoană cu dizabilități – fie că acea

persoană lucrează în domeniul serviciilor sociale, sistemului școlar, serviciilor de îngrijire a copiilor, sistemului de sănătate și îngrijire medicală sau în biroul de asigurare socială – are propria sa expertiză, propriile valori și cunoștințe. Ceea ce lipsește, totuși, este consensul între reprezentanții diferitelor organizații privind modalitatea de interpretare a cadrului regulator, de evaluare a nevoilor personale și de sprijinire și de facilitare, pentru persoanele cu dizabilități, a exercitării influenței și exprimării libertății de alegere. Angajații care lucrează în domeniul dizabilității au tendința să își mărească propriul nivel de competență în domenii ce au legătură cu tratamentul, influența, auto – determinarea, etica și atitudinile. Organizațiile implicate sunt responsabile pentru garantarea faptului că angajații lor au posibilitatea de a-și îmbunătăți competența în ceea ce privește nevoia

persoanelor cu dizabilități și sprijinul pe care ele îl primesc. Totuși, în momentul de față, există o lipsă de programe sistematice și de lungă durată pentru continuarea dezvoltării profesionale în aceste domenii – iar acest lucru este valabil pentru guvern, consiliile județene și municipalități. Desigur, formele tradiționale de continuare a dezvoltării profesionale, cum sunt cursurile de scurtă durată, zilele de studiu etc, vor avea în continuare un rol important. Dar există limite ale acestor măsuri, mai ales în schimbarea atitudinii oamenilor și a modului de abordare. Pentru a obține o schimbare reală sunt necesare eforturi pe termen lung și un dialog continuu la locul de muncă. Trebuie puse în continuare întrebări privind modul în care sunt tratate persoanele cu dizabilități, atitudinile și ideologia ce subliniază obiectivele politicii din domeniul dizabilității,. Organizațiile persoanelor cu dizabilități și autoritățile guvernamentale și

municipale relevante vor elabora un program național pentru continuarea dezvoltării. Programul național oferă o platformă și o bază pentru continuarea dezvoltării profesionale în cadrul fiecărei autorități publice pentru politicieni, manageri, echipe de sprijin și alte persoane care colaborează cu persoane cu dizabilități la locul de muncă.

Acest proces de dezvoltare profesională continuă este o componentă normală a responsabilității pe care fiecare organizație o are pentru instruirea personalului. Totuși, statul va avea un rol activ în garantarea faptului că politicienii, managerii și alți membri ai personalului care lucrează în domeniul dizabilității, în organizații aflate sub jurisdicția autorităților centrale și a consiliilor sectoriale și județene, vor beneficia de condiții de însușire a expertizei în domeniu.

În ceea ce privește școlile, programul național pentru continuarea dezvoltării profesionale va suplimenta schema existentă de trei

ani în vederea promovării continuării dezvoltării profesionale a personalului școlar. Unul din scopurile la realizarea cărora acest program va contribui este acela de a mări capacitatea personalului școlar de a înțelege și de a întâmpina nevoile copiilor cu dizabilități.

Una din responsabilitățile Consiliului Național pentru Calitate și Dezvoltare, care a fost înființat la 1 ianuarie 1999, este de a promova o cultură importantă a managementului și etica managementului în domeniul administrației publice. Este important ca acest Consiliu să garanteze că problematica persoanelor cu dizabilități este inclusă în mod natural în toate eforturile de creștere a nivelului de competență printre angajați. În colaborare cu Consiliul Național al Calității și Dezvoltării, Agenția Națională pentru Sprijinirea Formelor de Educație Specială va iniția o campanie specială de informare, direcționată către persoanele cheie din domeniul administrației publice, pentru a le

conștientiza asupra responsabilităților autorităților publice din cadrul politicii dizabilității.

Este necesar ca un program național, în strânsă legătură cu principiile ce stau la baza politicii dizabilității, să asigure punctul de pornire pentru continuarea măsurilor de dezvoltare profesională la nivele sectoriale și regionale. Agenția Națională pentru sprijinirea Formelor de Educație Specială va planifica acest program, de care este responsabilă. Reprezentanți ai organizațiilor interesate vor fi incluși în acest program.

Agenția Națională pentru sprijinirea Formelor de Educație Specială, în consultanță cu Consiliul Național al Calității și Dezvoltării, va elabora materialele educaționale necesare pentru rezolvarea problemelor din politica dizabilității.

Fonduri speciale – în valoare de nouă milioane de coroane suedeze – vor fi alocate unor măsuri care

vor avea loc de-a lungul unei perioade de câțiva ani, cu scopul de a continua dezvoltarea profesională a personalului din autoritățile care au de-a face cu persoane cu dizabilități.

Agenția Națională pentru sprijinirea Formelor de Educație Specială va primi o sumă suplimentară de trei milioane de coroane suedeze pentru aceste noi sarcini.

Cercetarea

De vreme ce multe persoane cu dizabilități sunt foarte dependente de modul de funcționare a sectorului public, schimbările din ultimii ani au avut un impact important asupra condițiilor care le afectează viețile. Totuși, nu se cunoaște în detaliu impactul acestor schimbări asupra condițiilor ce afectează viața persoanelor cu dizabilități și nici în ce măsură acestea simt că sunt supuse unui tratament nesatisfăcător. Este necesară o cunoaștere sistematică a condițiilor în care trăiesc persoanele cu

dizabilități pentru ca ele să obțină sprijinul la care sunt îndreptățite. Mai mult decât atât, o astfel de cunoaștere este esențială dacă instruirea vocațională și alte tipuri de educație și instruire vor continua pentru a dezvolta și menține un standard înalt. Cercetătorii suedezi ai științelor comportamentale și sociale au arătat că, până în prezent, un interes scăzut s-a manifestat în cercetarea dizabilităților, ceea ce ar putea fi problematic. Cercetarea din acest domeniu nu este considerată ca fiind deosebit de importantă în comunitatea științifică și este, în orice caz, un fenomen nou. Unele din sarcinile importante ale cercetării pentru următorii cinci ani sunt:

- Studiarea modului în care factorii sociali și condițiile ce afectează viețile persoanelor cu dizabilități și poziția lor în societate afectează șansele acestora de

participare și de egalitate.

- Identificarea trăsăturilor caracteristice privind discriminarea persoanelor cu dizabilități și studierea răspândirii fenomenului de discriminare;
- Dezvoltarea cunoștințelor privind nevoile specifice din sistemul de educare a copiilor care au nevoie de sprijin special;
- Studiarea problemelor specifice întâmpinate din perspectiva genului, atât de femeile, cât și de bărbații cu dizabilități;
- Determinarea modului în care atitudinile față de dizabilitate ale diferitelor grupuri de emigranți pot și trebuie să influențeze forma

pe care o vor lua
măsurile suedeze.

Un nou consiliu al
cercetării problemelor
sociale și a duratei vieții
active va fi stabilit și va
avea responsabilitatea de
a coordona cercetarea din
domeniul dizabilității.
Planul pe termen lung
pentru dezvoltarea
cercetării în domeniul
dizabilității va fi menționat
într-un program național al
cercetării, care va fi schițat
de către consiliul de
cercetare.

Cercetarea cu o orientare
sociologică din domeniul
dizabilității va primi fonduri
suplimentare de cinci
milioane de coroane.

Folosirea cunoștințelor și a culturii în lupta împotriva prejudecăților

Prejudecățile și miturile au
avut întotdeauna un rol
important în formarea
atitudinilor față de
domeniul dizabilității și au
reprezentat un factor de
excludere a persoanelor cu
dizabilități și de impunere a

unor condiții inacceptabile
pentru ele. Cultura este
capabilă să schimbe
atitudinile oamenilor.
Forme ale expresiei
culturale ca teatrul,
literatura, filmul, muzica și
arta pot reduce
prejudecățile, pot schimba
atitudinile și pot specifica
în mod clar cum trebuie
tratate persoanele cu
dizabilități. Atunci când se
alocă sume din Fondul de
Patrimoniu Suedez trebuie
acordată o atenție specială
proiectelor care au ca scop
realizarea unor astfel de
efecte.

Sprrijinul persoanelor cu dizabilități

Multer persoane cu
dizabilități le este greu să
se bazeze doar pe ele
însele la întâlnirile cu
diferite autorități publice.
Ele au nevoie, deseori, să
vorbească în numele lor și
să își susțină propriile
drepturi. În consecință,
multe persoane cu
dizabilități apelează pentru
sprijin la rude sau
organizații ale persoanelor
cu dizabilități. Servicii
publice de sprijin sunt de
asemenea disponibile.

Organizațiile persoanelor cu dizabilități au o tradiție îndelungată în sprijinirea și ajutorarea membrilor lor și a persoanelor care le sunt apropiate, prin diferite mijloace. Ajutorul individual acordat persoanelor cu dizabilități baza implicării active a organizațiilor acestora este o opțiune interesantă, ținând cont de statutul independent de care se bucură aceste organizații față de organizațiile publice responsabile. Procese ce implică sprijinul individual acordat persoanelor cu dizabilități trebuie inițiate sub auspiciile organizațiilor persoanelor cu dizabilități. Scopul acestora trebuie să fie verificarea diferitelor metode de creare, organizare, administrare și finanțare a unor astfel de procese, pornind de la experiența proprie fiecărei organizații și de la condițiile în care trăiesc persoanele cu dizabilități.

Cultura și mass – media

Responsabilitatea de a accesibiliza cultura rămâne în sarcina instituțiilor culturale individuale. Fiecare instituție ia propriile decizii în privința orientării pe care trebuie să o urmeze activitățile sale. Instituțiile culturale aflate în sfera statului și instituțiile care primesc fonduri guvernamentale au, totuși, o responsabilitate aparte de a căuta noi modalități pentru abordarea acelor categorii de oameni care în prezent nu participă la activitățile culturale oferite în țară. De aceea, fondurile guvernamentale sunt un factor important pentru a da posibilitatea persoanelor cu dizabilități să beneficieze de activitățile culturale din sfera publică. Studiile au arătat că accesibilitatea s-a îmbunătățit în ultimii ani, dar mai sunt încă multe de făcut. Măsurile luate de stat pentru a crește accesibilitatea persoanelor cu dizabilități la sectorul cultural trebuie sporite.

Aceste măsuri trebuie să urmeze liniile pe care guvernul le-a stabilit în legea privind politica culturală (97:3/1996). Scopul trebuie să fie acela de a permite tuturor persoanelor să beneficieze de cultură și să se implice în activități creative. Încă 7.5 milioane de coroane suedeze trebuie puse la dispoziția Consiliului Național al Afacerilor Culturale pentru implementarea și extinderea planului de acțiune pentru creșterea accesibilității. Fonduri suplimentare de 2,5 milioane de coroane vor trebui furnizate Bibliotecii Suedeze pentru nevezatori și surzi (cărți înregistrate pe casete și în format Braille) și Fundației care promovează formatul ușor – de – citit în literatura și presă (Centrul pentru materiale în format ușor – de – citit – Fundația Ușor – de – citit), pentru implementarea proiectelor create în vederea îmbunătățirii accesibilității literaturii.

Educația

Educația are o importanță crucială pentru șansele tuturor persoanelor, atât pe piața muncii, cât și în alte aspecte ale vieții în societate. Un caz special este cel al persoanelor cu dizabilități. Persoanele cu dizabilități, ca și grup, au o rată mai scăzută a angajării și un nivel mai redus al cunoștințelor educaționale decât populația în general. Persoanele cu dizabilități sunt în continuare ne-reprezentate la nivelele educaționale superioare. Acest lucru reprezintă o provocare pentru întregul sistem educațional, de la grădiniță la școală. Suedia a depus eforturi substanțiale pentru a crea un sistem educațional pentru toți cetățenii săi; dintr-o perspectivă internațională, Suedia se află printre primele locuri din acest punct de vedere. Cu câteva excepții, copiii cu dizabilități și tinerii trăiesc astăzi cu părinții și, în general, merg la școala din comunitate. Marea provocare actuală este – pentru politica

educațională și în termeni practici – legată de modul în care personalul școlar poate să rezolve problema copiilor care au experiențe, cunoștințe și nevoi diferite.

Una din cele mai importante sarcini ale educației speciale în viitor este aceea de a mări capacitatea școlilor de a da soluții diferitelor nevoi ale copiilor și tinerilor.

Anul acesta a început un program de trei ani, al cărui scop este creșterea nivelului de competență în școli pentru a soluționa nevoile copiilor cu abilități și nevoi diferite. Acest lucru poate implica, de exemplu, promovarea unei înțelegeri generale asupra dizabilității sau o îmbunătățire a cunoștințelor privind dificultățile de concentrare, de citit și scris.

Copiii cu dizabilități, ca și alți copiii și tineri, trebuie să aibă posibilitatea de a trăi cu părinții lor sau în comunitate și să meargă la școlile din vecinătate.

Unele din problemele cheie din acest sector se referă la atitudinile modul de abordare a persoanelor cu dizabilități, dar și la

creșterea abilităților echipelor de instruire din școli privind educația specială.

Drepturile legale ale copiilor

Biroul Avocatul Poporului în domeniul dizabilității a subliniat faptul că drepturile legale ale copiilor care au nevoie de ajutor special în școli nu sunt respectate. Există puține decizii la care se poate face apel.

Guvernul a instruit comitetul de revizuire a legii educației să cerceteze situația existentă și să propună modalități de a acorda elevilor drepturile legale.

Școala specială

Proporția elevilor care frecventează școli speciale a crescut în anii 90, atât datorită creșterii accesibilității lor, cât și datorită faptului că această formă de școală a devenit tot mai larg acceptată. Totuși, creșterea numărului

de elevi din școlile speciale nu este de acceptat dacă se datorează unei lipse a resurselor în școlile obligatorii și în gimnazii. Agenția Națională pentru Educație are sarcina de a analiza motivele pentru care proporția copiilor ce frecventează școlile speciale continuă să crească.

Elevii cu dizabilități din gimnazii

Conform informațiilor furnizate de Agenția Națională pentru Educație, tinerii cu dizabilități sunt supra-reprezențați în programele individuale. Nu se știe dacă acești tineri își vor continua educația într-un program național sau într-unul special creat, sau dacă ei părăsesc gimnaziul cu note finale complete.

Agenția Națională pentru Educație are sarcina de a analiza motivele pentru care copiii termină învățământul obligatoriu și gimnaziul fără un set complet de note, și de ce copiii din programele individuale nu continuă cu alte programe. În acest

context, Agenției Naționale pentru Educație i s-a cerut să acorde o atenție specială situației copiilor cu dizabilități.

Tehnologia informației pentru copiii cu dizabilități

În mai puțin de un deceniu, tehnologia informației (IT) a revoluționat complet situația educațională a multor persoane cu dizabilități. De exemplu, toți elevii cu grave probleme de vedere au un computer ca și ajutor tehnic personal. Delegația pentru IT în școli a alocat fonduri speciale pentru creșterea ajutorului în instruirea persoanelor cu dizabilități. Măsurile care sunt implementate în prezent subliniază continuarea dezvoltării profesionale pentru profesori.

Educația adulților

Comisia de Educație și Instruire a Adulților a acordat atenție faptului că educația persoanelor cu

dizabilități din sistemul de educație pentru adulți este de o calitate slabă și că persoanele cu dizabilități sunt excluse – total sau parțial – din sistemul de educație al adulților, al autorităților sectoriale și al școlilor populare.

Inadecvențele apar datorită lipsei de ajutor în învățare, sprijinului tehnic, accesului la interpreți și lipsei abilităților de educație specială.

Condițiile trebuie să se îmbunătățească pentru studenții cu dizabilități și pentru cei care au nevoie de sprijin special și care participă la sistemul de educație pentru adulți. În raportul său final, Comisia de Educație Specială și Instruire a sugerat o serie de măsuri pentru a ajuta persoanele cu dizabilități. Guvernul intenționează să prezinte Parlamentului, la sfârșitul acestui an, propuneri privind educația adulților cu dizabilități.

Învățământul superior

Numărul studenților cu dizabilități a crescut, pentru

al șaselea an consecutiv, cu aproximativ 1600 față de 1999. Fără îndoială, categoria studenților cu dizabilități nu este reprezentată în sistemul de învățământ superior.

Aproximativ o persoană cu dizabilități din șase a promovat liceul, în vreme ce proporția din rândul populației ca întreg este de una din patru. Două treimi din studenții cu dizabilități au primit fonduri pentru sprijinul special de care au nevoie.

Un nivel înalt de educație este important pentru toate categoriile de oameni, dar este esențial pentru persoanele cu dizabilități. Din acest motiv, este important să oferim persoanelor cu dizabilități posibilitatea de a studia în universități și alte instituții de învățământ superior. Agenția Națională de Învățământ Superior a coordonat o analiză a sistemului de sprijinire a studenților cu dizabilități și a sugerat modalități de îndepărtare a obstacolelor întâmpinate de aceștia. Agenția Națională de Învățământ Superior consențează faptul că

sunt necesare eforturi susținute privind accesul persoanelor cu dizabilități în universități și alte instituții de învățământ superior. Guvernul va reconsidera această problemă și va încerca să propună măsuri adecvate.

Sprijinul tehnic în educație

Una din cele mai revoluționare inovații pentru persoanele cu dizabilități este potențialul pe care îl oferă tehnologia computerului în domeniul ajutoarelor tehnice. Cele mai multe consilii județene furnizează, la cerere, atât computere, cât și echipamentul corespunzător elevilor cu dizabilități. Totuși, există diferențe în modul în care consiliile județene evaluează nevoile; aceasta înseamnă deseori că anumite categorii de persoane cu dizabilități sunt excluse, cum ar fi persoanele cu tulburări de dezvoltare mentală, persoane cu dizabilități medii sau persoane cu alte diagnostice. Tehnologia computerelor a deschis noi

posibilități pentru persoanele cu DAMP, ADHD, autism, afazie și dislexie. În general, elevilor cu aceste dizabilități nu li se acordă un computer ca ajutor tehnic personal. Elevii din școlile speciale și școlile tehnice naționale și regionale pot avea șanse foarte diferite de a se menține în școală, ca urmare a metodelor diferite prin care propriile consilii județene interpretează și aplică regulile. Nici o formă de învățământ – cu excepția școlilor speciale pentru persoanele cu dizabilități – nu are atât de mulți studenți cu dizabilități ca și școlile populare. De aceea este foarte important pentru școlile populare ca persoanele cu dizabilități să aibă acces la sprijinul tehnic furnizat și întreținut de consiliile județene. Și aici există multă nesiguranță: cine și ce responsabilitate are. Un cercetător special va fi numit pentru a examina furnizarea de sprijin tehnic pentru elevii și studenții cu dizabilități din întreg sistemul de învățământ, inclusiv grădinițele, și

pentru a sugera măsuri de aplicat acolo unde este necesar.

Sprijinul școlilor populare

Fondurile guvernamentale pentru serviciile de îngrijire medicală oferă studenților cu probleme de mobilitate un loc de studiu. Școlile populare din țară oferă o plajă variată și largă de cursuri și furnizează un sistem educațional special adaptat, sprijin social și un mediu accesibil. Suportul acordat școlilor populare implică atât asistența practică cât și cea socială și un anumit nivel de sprijin educațional.

Fondurile sunt distribuite de Agenția Națională pentru Sprijinul Educației Speciale din două surse separate. „Fondurile pentru serviciile de asistență medicală” finanțează furnizarea asistenței și sunt destinate doar participanților cu probleme de mobilitate. „Fondurile privind dizabilitatea în educația persoanelor adulte” acordă sprijin studenților cu dizabilități și sunt valabile indiferent de

diagnostic. Agenția Națională pentru Sprijinul Educației Speciale administrează și alocații suplimentare pentru studenții cu dizabilități, în numele Consiliului Național Suedez pentru Educația Adulților. De aceea finanțarea este furnizată din trei fonduri diferite cu reguli diferite, fiecare necesitând un formular de aplicare separat și proceduri separate de contabilitate. Structura sistemului de fonduri este dificil de înțeles și complicat de administrat de școlile populare. Guvernul intenționează să modifice regulamentele privind fondurile pentru serviciile de asistență medicală și să le compatibilizeze cu obiectivele politicii dizabilității. Un viitor sistem de fonduri pentru asistența din școlile populare va trebui să aibă ca scop garantarea distribuirii echitabile a fondurilor către participanții la cursuri, indiferent de felul lor particular de dizabilitate. Sistemul de ajutorare trebuie să fie ușor de înțeles și trebuie să se

bazeze pe nevoia individuală de asistență. Guvernul intenționează să schimbe regulile privind modul de alocare a serviciilor de îngrijire medicală, astfel încât să finanțeze acordarea de asistență pentru toate persoanele studiază în școlile populare și care au nevoie de asistență, indiferent de diagnosticul lor.

Piața muncii

În ciuda măsurilor existente ce le facilitează accesul pe piața muncii, persoanele cu dizabilități rămân în afara pieței muncii mult mai mult decât restul populației în general. Este urgentă necesitatea de a afla care sunt părerile angajatorilor referitor la posibilitatea de a folosi abilitățile persoanelor cu dizabilități. Pentru a putea oferi sprijin este important ca atât persoanele cu dizabilități cât și angajatorii să fie conștienți de oportunitățile existente. În anul 2000 a fost lansat un studiu privind obstacolele pe care

angajatorii le văd în angajarea persoanelor cu dizabilități și potențialul pe care ei îl percep în angajarea lor.

Abilitarea și reabilitarea

Scopul abilitării și reabilitării este de a permite persoanei să își recapete și să își dezvolte în mod normal abilitățile funcționale și atingă o stare de sănătate cât mai satisfăcătoare. Potrivit unei evaluări a Consiliului Național al Sănătății și al Bunăstării, există încă multe persoane ale căror nevoi de abilitare și reabilitare nu sunt satisfăcute. O premisă fundamentală pentru o bună abilitare și reabilitare este ca individul să aibă parte de un tratament bun și ca dorințele sale să fie luate în considerare atunci când sunt planificate măsurile care îl privesc. Nu numai părinții, ci și alte organizații, au atras atenția asupra inadecvențelor privind tratamentul pe care îl primesc persoanele cu

dizabilități. Evaluarea realizată de Consiliul Național al Sănătății și al Bunăstării arată că există mari diferențe în Suedia în legătură cu cine ce anume primește și din ce sursă. Consiliul Național al Sănătății și Bunăstării are sarcina de a studia accesibilitatea programelor de abilitare coordonate de consiliile județene pentru copiii și tinerii cu dizabilități. Studiul va include și coordonarea cu alte organizații privind trasarea, în linii generale, a măsurilor de sprijin social, educațional, psihologic și medical furnizate copiilor, tinerilor și familiilor lor.

Planurile individuale și coordonarea

În conformitate cu legea privind sprijinul și serviciile oferite persoanelor cu dizabilități funcționale, o persoană este îndreptățită să ceară schițarea unui plan individual, specificând măsurile de sprijin care au fost deja decise sau planificate. Scopul acestui plan este de a acorda persoanei o înțelegere de ansamblu asupra măsurilor

și acțiunilor ce o pot afecta, și de a o împuternici să le influențeze. În plus, legea serviciilor de sănătate și medicale cere consiliilor județene să elaboreze planuri individuale de acțiune în domeniul abilitării, reabilitării și al ajutoarelor tehnice. Aceste planuri furnizează o bază importantă pentru coordonarea diferitelor nivele și unități de operare ale consiliilor județene și municipale și autorităților responsabile. Pentru individ nu este de ajuns că fiecare verigă a lanțului funcționează separat. Diferitele verigi trebuie să funcționeze și în combinație.

Biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității a descris felul în care mulți părinți sunt trimiși de la o autoritate la alta, în condițiile în care diferitele legi fac dificilă o privire de ansamblu asupra diviziunii (neclare) a responsabilităților. Părinții sunt deseori prinși în păienjenșul birocrăției, și tot timpul trebuie să facă presiuni pentru obținerea ajutorului de care copilul lor are nevoie.

Consiliul Național al Sănătății și Bunăstării precizează că doar câteva planuri individuale au fost, de fapt, elaborate de municipalități și de consiliile județene. Printre motive putem aminti lipsa timpului, lipsa informațiilor, absența liniilor directe, faptul că indivizii sau familiile lor nu au cerut un plan, sau, pur și simplu, nu este nevoie de un plan individual.

Guvernul consideră că este nesatisfăcător faptul că lucrul la planurile individuale și formele de cooperare și coordonare nu au progresat în ritmul dorit.

Mai mult decât atât, Consiliul Național al Sănătății și Bunăstării a precizat că municipalitățile au informații inadecvate despre legea privind sprijinul și serviciile pentru persoanele cu dizabilități funcționale. Deseori este foarte dificil pentru persoanele cu dizabilități multiple să caute și să studieze ele însele informațiile. Părinții care au copii cu dizabilități trebuie, deseori, să lupte atât pentru a obține informații

despre drepturile lor, cât și pentru a obține ajutorul de care au nevoie.

Propunerile Guvernului

Consiliul Național al Sănătății și Bunăstării va urmări îndeaproape evoluțiile, atât în ceea ce privește activitatea municipalităților și a consiliilor județene în elaborarea planurilor individuale cerute de legea privind sprijinul și serviciile pentru persoanele cu dizabilități funcționale, cât și în domeniul planurilor de abilitare și reabilitare a persoanelor cu dizabilități, așa cum este solicitat de legea serviciilor de sănătate și medicale. Consiliul Național al Sănătății și Bunăstării va monitoriza coordonarea activității în aceste domenii cu cea din alte arii de competență și de activitate. El va avea sarcina de a mări și intensifica serviciile de consultanță și informații pe care le furnizează autorităților responsabile, privind modul de prezentare a planurilor

individuale solicitate de cele două legi și care sunt modele de urmat, asigurându-se astfel faptul că planurile vor fi elaborate mai pe larg decât în prezent.

Biroul Avocatul Poporului în problema dizabilității va furniza, în cadrul responsabilității sale privind informația, un raport coroborat privind măsurile de sprijin disponibile pentru copiii și tinerii cu dizabilități și pentru familiile lor.

Fondurile guvernamentale pentru organizațiile persoanelor cu dizabilități.

Din 1960 statul a furnizat sprijin diferitelor activități ale organizațiilor persoanelor cu dizabilități. Nivelul fondurilor pentru organizațiile persoanelor cu dizabilități a crescut constant până în 1994, dar a rămas neschimbat de atunci. În această perioadă, numărul organizațiilor persoanelor cu dizabilități a crescut rapid. Mișcarea persoanelor cu dizabilități este o mișcare populară

importantă care contribuie la îmbunătățirea sistemului democratic suedez. Datorită dizabilității lor, membrilor acestor organizații le este dificil să se facă singuri auziți; le este mult mai ușor să facă acest lucru împreună, prin intermediul organizațiilor lor. Mișcarea persoanelor cu dizabilități aduce o importantă contribuție societății prin monitorizarea și raportarea condițiilor care le afectează viața, prin atragerea atenției asupra nevoilor și lipsurilor, prin sugerarea de soluții și participarea atât la dezbateri, cât și la eforturile concrete de a construi o societate pentru toți oamenii.

Parlamentul suedez a cerut guvernului să urmărească și să evalueze efectele noilor reglementări privind fondurile pentru organizațiile persoanelor cu dizabilități și să acorde o atenție specială efectelor tranziției asupra organizațiilor mai mici. Fondurile pentru organizațiile persoanelor cu dizabilități vor crește cu 14 milioane de coroane

suedeze de la 1 iulie 2000. Începând cu 1 ianuarie 2001, încă 14 milioane de coroane suedeze vor fi disponibile, ceea ce înseamnă o creștere totală de 28 de milioane de coroane suedeze pe an. În afara acestei sume, 5,5

milioane de coroane suedeze sunt distribuite la 1 iulie 2000 ca unică măsură de facilitare a tranziției spre noile reglementări privind fondurile acordate.

Aceasta este o versiune prescurtată a legii guvernamentale „De la pacient la cetățean: planul național de acțiune pentru politica din domeniul dizabilității”. Această versiune prescurtată

este disponibilă și în limbile suedeză și franceză, în format ușor - de- citit în suedeză și Braille, și pe casete audio.

Un sumar mai concis al celei mai importante informații din lege este trecut în prezentarea „O Suedie mai accesibilă”. La fel ca și versiunea prescurtată, prezentarea este disponibilă și în limbile suedeză și franceză, în format ușor-de-citit în suedeză și Braille, și pe casete audio.

Versiunile suedeze ale prezentării și ale legii sunt, de asemenea, disponibile și în format digital, inclusiv format audio, pe pagina de internet a guvernului: www.regeringen.se.

Aceste versiuni diferite, precum și copii adiționale ale acestei publicații, pot fi comandate de la Ministerul Sănătății și al Afacerilor Sociale din Suedia, la adresa: 103 33 Stockholm, tel: +46 8 405 38 04, fax: +46 8 10 36 33.

Versiunea completă în limba suedeză a legii guvernamentale (79 din 1999/ 2000) „De la pacient la cetățean: planul național de acțiune pentru politica din domeniul dizabilității”, poate fi comandată de la tipografia Parlamentului Suedez, la adresa: 100 12 Stockholm, tel: +46 8 786 58 10, fax: +46 8 786 61 76.

Articolul numărul S2000.019

Incluziune – Federația organizațiilor pentru
persoanele cu dizabilități intelectuale din
România

Incluziune este federația organizațiilor pentru persoanele cu dizabilități intelectuale din România, înființată în data de 10 mai 1992, care are 22 asociații membre (București, Timișoara, Lugoj, Cluj, Baia Mare, Zalău, Craiova, Constanța, Cehu Silvaniei, Sibiu, Bistrița, Reșița, Târgu Mureș, Mediaș). Din anul 1994 federația Incluziune este membră a Inclusion International, iar din 2001 a Inclusion Europe. Este finanțată de: UNAPEI, Franța, PMAG, Inclusion International, Uniunea Europeană.

Scop: Creșterea calității vieții persoanelor cu dizabilități intelectuale și a familiilor lor.

Activități:

- * Lobby pentru o legislație în concordanță cu Regulile Standard ale ONU.
- * Advocacy la nivel național pentru persoanele cu dizabilități intelectuale.
- * Promovarea serviciilor pe baze comunitare, ca alternativă la instituții.
- * Reprezentarea intereselor asociațiilor membre în colaborarea cu organizațiile internaționale și instituțiile guvernamentale.
- * Sprijinirea asociațiilor membre în vederea protejării drepturilor civile, sociale, precum și a demnității persoanelor cu dizabilități.
- * Este membru în Consiliul Național Consultativ de Dialog Social și reprezintă interesele persoanelor cu dizabilități intelectuale în elaborarea politicilor sociale de către Parlament, Guvern și organismele guvernamentale.
- * Lobby pentru implementare Strategiei Naționale privind Protecția Specială și Integrarea Socială a persoanelor cu dizabilități.

Această broșură a fost tipărită de persoane cu dizabilități intelectuale, în atelierul de tehnoredactare și multiplicare al Fundației „Pentru Voi”, Timișoara.

Tel.0256 – 22 80 62; Fax. 0256 - 22 84 73

E-mail: pentruvoi@pentruvoi.ro

Web: www.pentruvoi.ro